

Arthurus
bellicosus.

Bardorum Britannicorum cantilenis accepisset Arthurum Britannorum nobilissimum heroem, qui Saxonum furores virtute sæpe fregerat, Glasconia inter duas Pyramides situm esse, corpus investigari curavit: cumque vix septem pedes in terram defodissent, cum inciderent in cippum, sive lapidem, cuius adversæ parti rudis crux plumbea, latiori forma, inserta: quæ extracta inscriptas literas ostendit, & sub eo ad novem fere pedum altitudinem, sepulchrum inventum, ex quercu cavata, in qua ossa inclyti illius Arthuri reposita. Inscriptionem autem ex Protypo, in Glasconienſi cœnobio quondam descriptam, propter literarum antiquitatem subjungendam putavi. Barbarum quiddam, & quasi Gothicum præ se ferunt literæ, & ejus ætatis barbariem plane loquuntur, quæ adeo fatalibus tenebris involuta erat, ut nemo fuerit, cuius scriptis Arthuri nomen celebraretur. Materies proculdubio doctissimi viri facultate, & copia digna, qui tantum principem celebrando propriam etiam ingenii laudem consecutus fuisset. Fortissimus enim Britannici imperii propugnator hoc solo nomine vel infelicitissimus videtur, quod suæ virtutis dignum præconem non invenit. Sed ecce crucem illam & inscriptionem.

Nec abs re erit, si quæ Iosephus noster Iscanus non de populo Poëta, olim in sua Antiocheide de Arthuro cecinit, hic adjungam,

*Hinc celebri fato, felici claruit ortu
Flos regum Arthurus, cuius cum facta stupori,
Non micuere minus, totus quod in aure voluptas,
Et populo plaudente favus. Quemcumque priorum
Inspice, Pelæum commendat fama tyrannum,*

*Pagina Caesar eos loquitur Romana triumphos,
Alcidem domitis attollit gloria monstris.*

*Sed nec pinetum coryli, nec sydera solem
Æquant: annales Latios, Grajosque revolve,
Pisca parem nescit, æqualem postera nullum
Exhibitura dies. Reges supereminet omnes,
Solut prateritis melior, majorque futuris.*

Vocabatur vero hic heros, (ut obiter hoc etiam ex Ninnio notem, si notatu dignum) Mabuiter, id est, filius horribilis, quia à pueritia fuit crudelis, & Artur, quod Britannice sonat ursum horribilem, vel malleum ferreum, quo confringuntur mole leonum.

Alia etiam, si placet, etsi non longissimæ vetustatis monumenta, è Guilielmo illo Malmesburienſi habe: Illud quod clam plane omnibus est, libenter predicarem, si veritatem exculpere possem: quid ille pyramides sibi velint, quæ aliquantis pedibus ab ecclesia vetusta posita cæmeterium monachorum pratexunt. Procerior sane, & propinquior Ecclesia habet quinque tabulatus, & altitudinem viginti sex pedum. Hæc præ nimia vetustate, et firuinam minetur, habet tamen antiquitatis nonnulla spectacula, quæ plane possunt legi, licet non possint plane intelligi. In superiori enim tabulatu est imago pontificali schemate facta. In secundo, imago regiam prætendens pompam, & litera, HER. SEXI. & BLISWERH. In tertio nihilominus nomina. WEMCHESTE. BANTOMP. WINEWEGN. In quarto HATE. WULFREDE. & EANFLEDE. In quinto, qui & inferior imago, & hæc scriptura LOGWOR. WESLIELAS, & BREGDENE. SWELWES. HWINGENDES. BERNE. Altera vero pyramis habet octodecim pedes, & quatuor tabulatus, in quibus hæc leguntur. HEDDE episcopus, & BREGORRED, & BEORWALDE. Quid hæc significant non temere definio, sed ex suspitione colligo eorum interius in cavatis lapidibus contineri ossa, quorum exterius leguntur nomina. Certe LOGWOR is pro certo asseritur esse, de cuius nomine quondam LOGWERESBEORH dicebatur, qui nunc Mons Acutus dicitur. BEORWALDE nihilominus Abbas post HEMGISELV.

Pyramis
des Glas
conia.

Occidentalium Saxonum reges qui hic sepultura traditi fuerunt, enumerare supervacaneum esset, Eadgarum tamen Pacificum, qui semper paci consuluit, vel hoc nomine non possum non meminisse, & epitaphium illo seculo non indignum subjungere,

Edgarus
Pacificus.

*Auctor opum, vindex scelerum, largitor honorum,
Sceptriger Edgarus regna superna petit.*

*Hic alter Salomon, legum pater, orbita pacis,
Quod caruit bellis, claruit inde magis.*

*Templa Deo, templis monachos, monachis dedit agros,
Nequitie lapsum, justitieque locum.*

Novit enim regno verum perquirere falso,

Immensum modico, perpetuumque brevi.

A Glasconia, tria quæ ibi confluunt flumina paludem efficiunt, & uno emissâ ostiolo in Occasum uno alveo Uzellæ æstuarium petunt per Gedney moore, vel ut aliis placet, Godney moore, quam Dei insulam significare, & Iosepho Arimathensi concessam fuisse volunt, deinde per VVe-admoore Ælfredi villam, quam testamento Edwardo filio legarat, & palustrem illam regionem longe excurrentem Brentmersh, quam Palustrium ranarum regionem, ut ejus oppidulum Brentknol, Ranarum monticulum interpretati sunt Glasconienſes Monachi.

Gedney
Moore.

Hinc ad ortum Mendippi colles se longe lateque expli-

Mendippe
hilles.